

Весна

Микола Білокопитов

як її зустрічає

Ловелас

Погода тепла і не вогка,
Серденько соловейком тьохка,
Кричать коти, мурчать піїти,
Цвітуть дівчата, наче квіти.
Я знов шалено покохаю
Ларису, Ніну, Валю, Раю,
Людмилу, Віру, двох Марусь...
А на Світлані одружусь.
І вірним буду кожній з них
Аж до наступної весни.
Жінка без комплексів
З ким, де, коли і, навіть, як —
Не має особливих значень.
Не в тому ж суть...
Зима, однак,
Пора не краща для побачень.
Та згинуть нежить і прищі,
Бо розцвіта весна-сестричка,
І кучерявляться кущі,
І підроста м'яка травичка...

Песиміст

Тьху, знову сонце припікає,
Знов кропива попідростає
Біля воріт і край дороги
І знову жалитиме ноги.
Прокинуться кусючі мухи,
Із нірок виповзуть ропухи
Та інші капосні потвори,
Поганки зійдуть, мухомори,
І тінь на всіх нас кине віття...
Весна, весна — яке жахіття!

Депутат

Весна, весна...
Колись, до виборів,
Вона мене торкалась теж:
Душа моя гасала вибриком
Без шор,
без комплексів,
без меж!
Чуттів тих звабна неприборканість
Тепер пощезла, як напасть...
І депутатська недоторканість
Весні мене торкнуть не дасть.

Студент-медик

Прийшла весна — пора хондрозу,
Неврозу, авітамінозу,
Коліту, виразки, гастриту,
Подагри і радикуліту,
Холециститу, псоріазу,
Психопатії, астми, сказу.
І, як весни найвищий прояв, —
Скрізь буйно квітне параноя...
Я й сам то чхаю, то нервуюсь,
То сплю — до сесії готуюсь.